

[Landbrugsministeren.]
tages i de Bestemmelser, der skal gælde for Ægekspporten.

Der næst er der i Lovforslagets § 3 indsat en ændret Bestemmelse vedrørende den Maade, paa hvilken Bedømmelsen foregaar. Ærede Medlemmer vil af Bestemmelserne i Loven af 1. April 1925 vedrørende Bedømmelsen af Æggene se, at Ægeksporthorerne selv har en ret stor Indflydelse paa den Voldgift, der til syvende og sidst afgør, hvorvidt et Parti Æg skal holdes tilbage og kasseres; men som jeg tidligere har antydnet, er der Ting, som tyder paa, at Bedømmelsen knap er saa skarp som tidligere. Der er Ting, som tyder paa, at de, der handler med Æg her i Landet og eksporterer Æg, af Konkurrencen tvinges til at være mindre nøjeregnende overfor Ægsamlerne, saaledes at de modtager sekunda Æg som friske og lader dem gaa ind i Eksporten. Det bør absolut ikke finde Sted, og det skal vi være opmærksomme paa. Jeg tror, det vil være nødvendigt, at vi faar en Bedømmelse, der er fuldstændig uafhængig af dem, der eksporterer Æg, saaledes at man overlader til Landbrugsministeriet at udnævne uafhængige Mænd, som uden Appel afgør, hvorvidt et Parti kan passere Æg-kontrollen eller ikke.

Det er i og for sig de to vigtigste Ændringer, som jeg foreslaar og anbefaler til det høje Tings Velvillie. Men der er tilføjet en tredje Bestemmelse, som jeg mener er fuldt ud rigtig og forsvarlig; den gaar ud paa, at de Udgifter, som Kontrollen med Ægekspporten medfører, skal betales af Ægeksporthorerne, idet der i Slutningen af § 3 er indsat følgende Bestemmelse: „til Bestridelse af de Udgifter, der er forbundne med Kontrollen med Overholdelsen af de i Henhold til denne Lov givne Bestemmelser, kan Landbrugsministeren paaligne de autoriserede Eksportører en Afgift af alle danske Æg, der udføres her fra Landet“. Det er fuldstændig i Overensstemmelse med, hvad der er Tilfældet for Smøreksporten, hvor man ogsaa har gennemført den Regel, at Mejerierne betaler de Udgifter, som Statskassen har med Hensyn til Kontrollen paa Forsøgslaboratoriet. Det er ogsaa i Overensstemmelse med, hvad der er Tilfældet for Flæskets Vedkommende, idet ærede Medlemmer vil vide, at Slagterierne har meget betydelige Udgifter til Lønningen af de mange Dyrlæger, der kontrollerer Flæsket. Staten udnævner dem, medens Slagterierne maa betale. Det forekommer mig, at naar Staten her iværksætter en Kontrol for Æggenes Vedkommende, maa det ogsaa

være Ægeksporthorerne, som betaler de Beløb, der er Tale om. De bliver kun ganske ringe i Forhold til de Værdier, Ægeksporten omfatter.

Der er endelig en Bestemmelse i § 2 i Lovforslaget, med Hensyn til hvilken jeg staar i det ejendommelige Tilfælde, som jeg ikke mindes at have været i før, at jeg ikke ubetinget vil anbefale den til Gennemførelse. Jeg har indsat Bestemmelsen i Lovforslaget, fordi den omhandler et Forhold, som jeg mener bør gøres til Genstand for nøje Overvejelse, og det er ogsaa muligt, at den bør vedtages i den foreliggende Skikkelse. Men jeg erklærer altsaa paa Forhaand, at jeg er meget villig til at forhandle med det Udvalg, som jeg gaar ud fra vil blive nedsat, baade om Paragraffens Indhold og dens nærmere Udformning. Bestemmelsen betyder en overordentlig stor Udvidelse af Kontrollen, idet den ogsaa omhandler Handelen med Æg her i Landet. Medens tidligere Kontrollen var henlagt til det Punkt, hvor Æggene forlader Landet, indeholder § 2 først en almindelig Bestemmelse, som jeg skal tillade mig at oplæse, da den er ganske kort: „Ved Salg eller Levering af danske Æg til videre Salg eller Levering“ — altsaa ikke til Forbrugerne — „skal Æggene være friske, medmindre de sælges eller leveres under anden Betegnelse. Snavsede eller vaskede Æg samt Æg, der har lidt Skade ved Rugning, Varme eller paa anden Maade, skal betegnes som sekunda.“ I og for sig er det en udmærket Bestemmelse, en Bestemmelse, der burde være gældende. Den vil have Betydning i Retning af at sikre Hjemmemarkedet, som jo ogsaa har sin Betydning, ved at sikre Forbrugerne, at de virkelig faar Varer, som svarer til, hvad de giver sig ud for. Jeg mener i og for sig ikke, der kan være nogen Betænkelse ved at sætte en saadan Bestemmelse ind i Loven. Noget andet er — det maa overvejes —, hvorvidt man er i Stand til at kontrollere, at en saadan Bestemmelse overholdes. — Der næst kommer der to Tilføjelser, som maaske nok vil vække nogen Betænkelse, og jeg tilstaar, at jeg selv har mine Betænkelseheder. Men jeg har indført Bestemmelserne her, fordi jeg mener, at de bør overvejes i Forbindelse med hele Spørgsmaalet. Der staar:

„Landbrugsministeren kan paabyde, at alle, der køber eller modtager Æg til videre Salg eller Levering, skal gøre Anmeldelse herom. Han kan derhos paabyde, at Æggene eller Emballagen skal være mærket som af ham foreskrevet, ligesom han kan træffe andre Kontrolforanstaltninger.“